

ORDYNOWANY (4) *part praet pass pf*

Oba o oraz a jasne.

sg m N ordynowany (1). ◇ G ordynowan(e)go (1). ◇ pl N m pers ordynowani (1). subst ordynowan(e) (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: ordynowany od kogo.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. ordynować.

1. Ustanowiony; w Kościele: wyświęcony, desygnowany na stanowisko (3) : Iáko Kościół Smirneńki Polikárpá od świętego Ianá poładzonego ma: iáko Rzymłki Klimuntá od ś. Piotrá ordynowánego pokázuie *WujJud* 135v; [*WujPosN* 1584 I 353].

[*ordynowany na co*: w tym tegodniu niektóre osoby od nas na urząd kapłański będą ordynowane *AktaSynod* I 84.]

Szeregi: »ordynowany albo postawiony« (1): Bo miec zaden y trzymać fię. Kościółá niemoże/ ktory ordynowány ábo poštáwiony w kościele nie ieft. *SkarJedn* 32.

»ordynowany albo święcony« (1): Tákowi po obieraniu vrzędownym/ bywáią ordynowáni álbo święceni od Stárszych zboru Krześciáńskiego z modlitwámi pośpolitemi y z kładzieniem rąk. *WujJudConf* 146v.

2. Sformowany w szyk bojowy (1) : Tákże też y Decurie ná czterzy części bywály ordynowáne/ káżdá máiąc fwego Prefektá *BielSpr* 31.

Synonimy: **1.** *postawiony, święcony*; **2.** *uszykowany*.

Cf **ORDYNOWAĆ**